

Wojciech Walanus

Fotografia w rękach historyka sztuki. Kilka przykładów ze zbiorów Fototeki Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego

W ostatnich latach nastąpił wyraźny wzrost zainteresowania problemem wzajemnych relacji historii sztuki i fotografii, jako podstawowego narzędzia badawczego tej dyscypliny. Panuje zgoda co do tego, że rozwój fotografii w 2. połowie w. XIX (w szczególności fotografii dokumentacyjnej i reprodukcji dzieł sztuki) zasadniczo wpłynął na kształt historii sztuki i pozwolił na ugruntowanie jej akademickiego statusu, przyczyniając się m.in. do wykształcenia metody analizy porównawczej i rozpowszechnienia się praktyki ilustrowania wykładów reprodukcjami (np. diapoztywami). Jak dotąd, problemy te nie były obszerniej omawiane w odniesieniu do polskiej historii sztuki. Nie podejmując próby całościowego ich zarysowania, w referacie zamierzam poddać analizie kilka odbitek ze zbiorów Fototeki Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, najstarszego w Polsce uniwersyteckiego archiwum fotograficznego z zakresu historii sztuki. Na podstawie dziejów tych odbitek, a także widocznych na nich śladów użytkowania (notatki, oznaczenia, retusze itp.) można będzie przedstawić różne sposoby wykorzystywania fotografii przez krakowskich uczonych przełomu XIX i XX wieku (m.in. Józefa Łepkowskiego i Mariana Sokołowskiego).